

РЕШЕНИЕ

№ 318

София, 09.01.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на първи ноември две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДОНКА ЧАКЪРОВА

ЧЛЕНОВЕ: ИЛИАНА СЛАВОВСКА

ЕМИЛ ДИМИТРОВ

при секретар
на прокурора
от съдията

Мадлен Дукова

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

по адм. дело № 12383/2016.

и с участието

изслуша докладваното

Производството е реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Г. Х. срещу решение № РД-16-960/30.09.2016 г. на Заместник министъра на икономиката, с което ѝ е отказан достъп до искана обществена информация. По наведени в жалбата доводи за незаконосъобразност на административния акт, изразени в постановяването му в нарушение на закона се иска отмяната му.

Ответникът – Министъра на икономиката чрез процесуалния си представител в съдебно заседание и в представено писмено становище оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли като неоснователна.

Върховният административен съд (ВАС), състав на Пето отделение, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 171 АПК представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 94-Е-272/09.09.2016 г., подадено от Е. Г. Х., в което е поискана информация от Регистъра за нередности, поддържан от Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК) 2014-2020, които са регистрирани през 2016, а именно дата на сигнала, описание на нарушението, етап на проверката, предприети действия (ако има такива) и заключение (ако има такова), при заличаване на личната и друга информация, така, че предоставената информация да не доведе до засягане на интереси на трети лица.

С обжалваното пред настоящия състав решение № РД-16-960/30.09.2016 г. Министърът на икономиката на основание чл. 11, чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 38 от Закона за достъп до информация (ЗДОИ) отказва достъп до исканата информация като приема, че съгласно нормативната уредба – чл. 9, ал. 1 и ал. 5 и чл. 15, ал. 1, т. 4 от Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни и информационни фондове (НАНЕСИФ), приета на основание чл. 69, ал. 6 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) достъп до съдържанието на регистъра имат органите, осъществяващи административни

проверки и контрол.

Предвид така установеното от фактическа страна и при извършената проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт по реда на чл. 168 АПК съдът намира следното:

Решението е постановено от заместник–министър, комуто със заповед РД-16-947/27.09.2016 г. са възложени функциите на министъра, при което същото е постановено от компетентния по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ орган, в предвидената от закона писмена форма, съдържащо реквизитите по чл. 38 ЗДОИ и при спазване на предвидените в ЗДОИ административнопроизводствени правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 2 ЗДОИ „обществена информация“ по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, независимо от нейния материален носител.

Съгласно чл. 2 ЗУСЕСИФ средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) се управляват на основа на законността, доброто финансово управление и устойчивото развитие, за гарантиране на тяхната ефективност и ефикасност, чрез партньорство и многостепенно управление, с цел намаляване на административната тежест за бенефициента и при осигуряването на публичност и прозрачност.

При това исканата информация безспорно е служебна по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органа и на неговата администрация и ще даде възможност на жалбоподателката да си състави мнение за дейността на администрацията при задължения субект. В случая не се касае до информация, касаеща оперативна подготовка на актове на администрацията, а се иска информация, която органът е длъжен да създава и съхранява по повод дейността си по управление на средства от ЕСИФ и която не съдържа мнения, препоръки, становище и консултации, при което същата не попада в категорията на посочените в разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, както неправилно приема органът и достъпът до нея е свободен съгласно приложимото общо правило по чл. 13, ал.1 ЗДОИ.

Противно на възприетото от административния орган становище в разпоредбите на чл. 9 и чл. 15 НАНЕСИВ не се съдържа уредба, съгласно която достъпът до информацията в регистъра е ограничен до определени органи и служители, при което следва извод, че в случая са приложими както разпоредбата на чл. 13, ал. 1 ЗДОИ, така и тази на чл. 2 ЗУСЕСИФ, предвиждаща управлението на средствата от ЕСИФ да се осъществява при осигуряване на публичност и прозрачност.

Ето защо в случая не са налице предпоставките по чл. 37, ал.1, т.1 ЗДОИ за отказ да се предостави исканата информация.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че обжалваният административен акт е постановен в нарушение на разпоредбите, посочени по-горе, при което жалбата е основателна - следва оспореното решение да бъде отменено, а преписката върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на изложеното по-горе.

При този изход на делото следва администрацията при ответникът да бъде осъден да заплати на жалбоподателката направените деловодни разноски в размер на 370 лв., от които 10 лв. заплатена държавна такса и хонорар за един адвокат в размер на 360 лв., като намира, че направеното възражение за прекомерност на последния е неоснователно предвид конкретния размер на същия.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Г. Х. решение № РД-16-960/30.09.2016 г. на Министъра на икономиката, като незаконосъобразно и
ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от органа при съобразяване на дадените указания и

ОСЪЖДА Министерство на икономиката да заплати на Е. Г. Х., с ЕГН [ЕГН] деловодни разноски в размер на 370(триста и седемдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Петчленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.